Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: Udrag fra Mary (DK)

Citation: Aarestrup, Emil: ”Udvalgte digte”, i Aarestrup, Emil: *Udvalgte digte*, udg. af Dan Ringgaard , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1999, s. 66. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aarestrup07val-shoot-idm139875156487552/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte digte

Og lod ham spledse os som bedst?
Min Køie rummer to.

Det duer ikke, Tom; hun har
Alt faaet sin Bekomst.
Prøv kun, hun giver intet Svar,
Det er en knækket Blomst.

Hun flagrer kun en stakket Stund,
Det kan man mærke godt.
Den Seiler stødte snart paa Grund;
Hun bliver aldrig flot! –

Ung Mary stod foruden Trøst,
Og over Havet saae,
Til Skotlands høie Klippekyst
Forsvandt i Taager blaae.

Hun stille stod, til ingen Rand
Bag Bølgen mere steg;
Til hendes kjære, gamle Land
For mørke Vover veg.

Vi skues aldrig meer igjen,
Du blues ved mit Syn!
Sneetakte Bjerg, min Barndoms Ven,
Du rynker dine Bryn!

I grønne Bakker, hvor jeg laae
Saamangen Sommerqvæld,
I svinde i det fjerne Blaa,
I sige koldt: farvel!

I har ei Muur, ei Fangedyb,
Ei Hytte eller Vei,
Til Herberg for et usselt Kryb
Foragteligt som jeg!